

diua Duminicii; ș'a nu trage «Danțului» a doua-și după cununiă, la nuntă, ară fi uă curată nătangia din partea flăcăului nostru. Și, fiindă că pilda nasce 'ndemnului, tocmăi săracul e mai țănoșiu și mai hasliu; căci — făr' a se mai gândi atunci că 'mbrăcăminte 'i e numai trențe, că 'i ese părul prin căciulă și umerii prin cămașiă — elū e poruncitorul jocului, elū fruntea petrecerii, elū măitorul danțului. Acéstă particularitate, d'unū adevărū neîndouiosū și lesne de 'nțelesū, a făcutū de-bună-sémă sē se iscodescă următorul proverbū, ăisū în pofida golanilorū isteți la jocū :

. Nu se vede că 'i golū napū,
Ci m'și sare ca unū țăpū! (1)

ISTORIA. — Cătū de désă nu e 'n poporū mușcătorea glumă, ce ăice elū despre nemerniciū ce se dau dreptū viteji mari, despre acei îngâmfați Feți-frumoși care, la nevoiă, suntū fruntea codii! Cândū îi vede pregătindu-se și 'nferbântându-se, îi arétă cu degetulū și șioptesce :

. A 'ncălicatū pe brézulū,
Ca unū Mihaī Vitézulū!

Amintirea despre vr'unū Hāncu, care ținea peptū pēne și lui Vodă, se vede 'n proverbulū :

. Vodă vrea,
Dérū Hāncu ba! (2)

(1) Adică : nu se vede că e golū ca napulū, ci sare la jocū cu ușiurintă ca țăpulū.

(2) PROV. ROM. de Hinteșcu, pag. 203.